Mikkelissä, Aleks. Kasurisen kirjapainossa 1900.

№ 7 & 8. Joulukuulla 1900. 5:s vuosikerta.

Tilaushinta: **1 mrk. vuodelta.**

Toimittajat: ***I. Savolainen ja K. Reponen.***

Minne kuljet?

Minne kuljet — tiesi käykö
Kohti eloo ijäistä?
Ranta jonne pyrit, onko
Taivaallinen satama?

Minne kuljet — Herran ääntä
Kuuletko sä syömessäs?[1])
Lepäätkö sä ylistellen
Hänen armosylissä?

[1]) Sydämessäsi.

Minne kuljet — ystäväsi
Jesus onko rakkahin?
Kuolemansa sielullesi
Onko ilo parahin?

Minne kuljet — askeleesi
Johtaviko Jesuinen
Läpi elon, kuolemanki
Taivaalliseen kotihin?

Hilma Saukko.

Jouluna.

Me luemme Luukkaan evankeliumin 2 luvun 10—11 värssyissä: enkeli sanoi paimenille: elkää peljätkö, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänäpäivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra Davidin kaupungissa.

Kaikki kristityt viettävät joulujuhlaa. Jouluaattoa vietetään jokaisessa perheessä. Silloin tuodaan joulukuusi, johon sytytetään kynttelit palamaan ja siihen ripustetaan makeisia. Tavallisesti myös jouluaattona saadaan joululahjoja vanhemmilta ja sukulaisilta ja kaikki ovat iloiset ja tyytyväiset. Joulu on lasten juhla, sillä lapset ajattelevat joulua ja muistavat sitä. Mutta joulu on myös vanhempien ihmisten juhla, sillä silloin iloitsevat he lastensa kanssa ja muistavat omaa lapsuuttansa. Joulukuusi palavine kynttilöineen sanoo meille että Jesus on maailman valo ja joululahjat muistuttavat meille että Jumala on antanut meille kaikille suuren ja kalliin joululahjan, nimittäin oman ainoan poikansa. Me luemme Raamatusta: „niin on Jumala ihmisiä rakastanut että hän antoi ainoan

poikansa sentähden, että kaikki, jotka uskovat hänen päällensä, saisivat ijankaikkisen elämän.“ Syy meidän jouluiloomme on Jeesuksen syntyminen maailmaan auttamaan meitä synnistä ja kadotuksesta. Sentähden uskovaiset kristityt tunnustavat, kuten luetaan katekismuksessa: „me uskomme että Jeesus Kristus, totinen ihminen, syntynyt neitsyt Mariasta, on meidän Herramme.“ He kiittävät ja ylistävät että Jesus on syntynyt maailmaan vapahtamaan ihmisiä.

Jouluevankeliumi kertoo että Herran enkeli tuli paimenten luo ja Herran kirkkaus valaisi heitä ja he peljästyivät suuresti nähdessään enkelin. He tiesivät olevansa syntisiä ihmisiä ja luulivat että Jumala oli lähettänyt enkelin rankaisemaan heitä heidän synteinsä tähden. Synti herättää pelkoa. Niin pelkäsivät myös Adam ja Eva langettuansa syntiin ja Adam sanoi Jumalalle: „minä kuulin sinun äänesi paratiisissa ja pelkäsin.“ Mutta enkeli rauhoitti paimenia ja sanoi heille: „elkää peljätkö.“ Sitten hän sanoi: „minä ilmoitan teille suuren ilon. Teille on tänäpäivänä syntynyt Vapahtaja.“ Enkelin ennustus oli nyt toteutunut. Enkeli oli sanonut Josefille: „Maria synnyttää pojan, jonka nimi on Jeesus. Hän pelastaa ihmiset synneistä.“

Jeesus on syntynyt meille kaikille. Vielä nytkin sanoo enkeli meille: „suuri ilo on tuleva kaikille ihmisille, Jeesus on syntynyt.“ Jeesus on syntynyt kaikille, vanhoille ja nuorille, rikkaille ja köyhille, ylhäisille ja alhaisille, juutalaisille ja pakanoille. Hän on vapahtaja. Hän auttaa ja parantaa sairaita ja kipeitä. Me olemme kaikki sairaita eli syntisiä ja tarvitsemme vapahtajaa. Jos Jeesus ei olisi syntynyt ja tullut maailmaan vapahtamaan meitä, olisimme me joutuneet kadotukseen. Sentähden olemme me niin iloiset jouluna, muistellessamme hänen syntymistään. Sentähden olemme me hänelle kiitolliset ja rukoilemme ja ylistämme häntä.

Ensimmäisenä Adventtina.

Me luemme Raamatussa Herramme Jeesuksen kolmenlaisesta tulemisesta maan päälle. Ensi kerralla, syntyessään ihmiseksi, tuli hän tänne pienenä, köyhänä lapsena auttamaan ja pelastamaan meitä. Toinen Jeesuksen tuleminen tänne tapahtuu viimeisenä päivänä, jolloin hän tulee meitä tuomitsemaan. Kolmas Jeesuksen tuleminen tapahtuu silloin kun hän saa asunnon ihmisen sydämessä. Adventtia viettäessämme ajattelemme Jeesuksen tuloa eli ratsastamista Jerusalemiin. Se oli Jesuksen viimeinen matka sinne. Jeesus lähestyi Jerusalemia, jossa hän kohta sen jälkeen otti koko maailman synnit omille hartioilleen ja kuoli ristillä kaikkien ihmisten edestä. Jeesus tulee myös meidän luoksemme joka päivä ja me saamme joka päivä kuulla ja lukea hänen sanaansa. Meidän pitää olla valmiit ottamaan hänet vastaan, me emme saa sulkea sydäntämme, silloin kun hän kolkuttaa. Adventti on valmistus Jeesuksen syntymiselle, jota me jouluna vietämme. Oikean adventtiilon saamme me, jos me ajattelemme, mitä Jeesus on tehnyt meidän edestämme ja uskomme hänen, Vapahtajamme, päälle.

Jo vanhassa testamentissa ennusti profeetta Zacharia Jeesuksen tulemisen. Hän sanoi: iloitse sinä, Zionin tytär, suuresti, ja riemuitse sinä, Jerusalemin tytär. Katso sinun kukinkaasi tulee sinulle, vanhurskas ja auttaja, köyhä, ja ajaa aasilla ja aasin tamman varsalla. Tullessaan lähelle Jerusalemia lähetti Jesus opetuslapsensa hakemaan aasin. Heidän piti vaan sanoa „Herra niitä tarvitsee.“ Tänäkin päivänä tietää Vapahtaja kaikki, hän on kaikki tietävä. Hän tietää ja tuntee ne ihmiset, jotka uskovat hänen päällensä ja antaa heille, mitä he tarvitsevat.

Opetuslapset tottelevaisina menivät täyttämään Vapahtajan käskyä. Se, joka tahtoo olla Jeesuksen opetuslapsi, hänen pitää totella hänen käskyjään mielellään. Opetuslapset eivät kysyneet Jeesukselta: löydämmekö me aasin? saammeko me ottaa sen, jos me emme maksa? He täyttivät vaan Jeesuksen käskyn ja panivat vaatteensa aasin selkään.

Jeesus ei ratsastanut ylpeästi eikä komeasti Jerusalemiin. Hän uli sinne nöyränä, yhtä yksinkertaisena kuin hän oli ollut aina.

Helppoa olisi varmaan Jumalalle tehdä kaikki ihmiset rikkaiksi. Mutta Jumala ei tahdo sitä. Hän antaa ihmisille paljon työtä, paljon puutetta ja suruja. Sillä tavalla tahtoo hän johtaa ihmiset luoksensa. Ja sitten hän antaa meille omat suuret lahjansa: armoa, vapahduksen ja syntimme anteeksi.

Kun Jeesus ratsasti Jerusalemiin, seurasi häntä paljon ihmisiä. He riisuivat vaatteensa ja heittivät ne tielle. He iloitsivat ja riemuitsivat Jeesuksen tulosta. Meilläkin on paljon tekemistä silloin kun Jeesus tulee meidän sydämmiimme. Meidän täytyy silloin lopettaa oma itsepäisyytemme, oma tahtomme, omat toiveemme ja totella Vapahtajaa ja elää hänen tahtonsa mukaan. Hänen pyhä henkensä valaisee meidän sydämmemme niin että me ymmärrämme mikä on Jumalan tahto ja mikä on otollinen Jumalalle. Me tahdomme elää samalla tavalla kuin Jeesus eli ja tehdä samalla tavalla kun hän teki. Me tahdomme seurata hänen esimerkkiänsä.

Vielä luemme me Adventti-evankeliumista että ihmiset karsivat puunoksia ja hajoittivat ne tielle. Sillä tavalla kunnioittivat ja tervehtivät ihmiset ruhtinastansa ja kuningastansa ennen. Nähdessään nyt Jeesuksen ratsastavan Jerusalemiin, luuli moni juutalainen että nyt Jeesus tulisi uudistamaan Juudan valtakuntaa kuten he olivat toivoneet.

Kansa osoitti rakkauttansa Jeesukselle hajoittaessaan ja heittäessään puun ja palmun oksia tielle. Me voimme myös osoittaa rakkauttamme Jeesusta kohtaan sillä tavalla että me koettelemme päästä synneistämme. Silloin kelpaamme me hänelle ja hän on iloinen. Jos emme sitä tee ei Jeesuksen tuleminen hyödytä meitä. Muuta emme tarvitse kuin Jeesuksen armon ja sen hän mielellään antaa meille, jos me vaan rukoilemme sitä häneltä. Iloissaan huusi kansa „Hosianna, Davidin poika: hyvästi siunattu olkoon se, joka tulee Herran nimeen.“ Hosianna merkitsee „Herra auta meitä“, se on samalla rukous ja kiitos. Kansa kutsui Jeesusta Davidin pojaksi koska hän oli Davidin suvusta.

„Herra auta meitä“ huusi kansa Jeesuksen tullessa Jerusalemiin. Me myös tahdomme että Herra Jeesus auttaisi meita. Jos me rukoilemme niin alottaessamme työmme, niin työstämme tulee hyvä ja työmme onnistuu. Meidän pitää huutaa „Hosianna“ ollessamme surulliset ja sanoa „hyvä Jumala, auta minua, pelasta mi-

nut, ole laupias minulle.“ Meidän pitää huutaa „hosianna“ ollessamme surulliset ja sanoa „hyvä Jumala, kiitos että olet auttanut minua, auta aina minua.“ Adventtina tahdomme me sanoa Davidin kanssa: „tehkää portit avariksi ja ovet maailmassa korkeiksi kunnian kuninkaan mennä sisälle.“ Kuka on se kunnian kuningas? Se on herra, väkevä ja voimallinen. Me tahdomme myös rukoilla: Rakas Vapahtaja, taivaallinen ruhtinas! Nöyränä kuninkaana olet sinä kerran tullut Zioniin. Me rukoilemme että sinä myös tulisit meidän tykömme etkä katsoisi meidän syntejämme. Me tarvitsemme Vapahtajaa, joka voi auttaa ja lohduttaa meitä ja pelastaa meidät synneistä ja kuolemasta. Me tahdomme avata sydämemme sinulle, totella sinun käskyjäsi ja aina kiittää ja ylistää sinun pyhää nimeäsi. Amen.

Suomen kuuromykkäinliitto.

Toisessa yleisessä kuuromykkäin kokouksessa päätettiin muun muassa perustaa maahamme kuuromykkäinliitto. Sitä varten valittiin johtokunta, jolle annettiin toimeksi hakea säännöille vahvistusta ja panna toimeen kokouksen muut päätökset. Johtokunta kokoontui Helsingissä 28 päivänä lokakuuta. Läsnä olivat: rouva J. Stadius, neiti M. Sihvola, herrat D. F. Hirn, J. Hirn, W. Stadius, A. Nyman, Hj. Westling ja O. Wichmann. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin toimittaja J. Hirn ja varapuheenjohtajaksi ja sihteeriksi (kirjuriksi) johtaja O. Wichmann.

Keskusteltiin liiton säännöistä. Sihteerille annettiin toimeksi kokouksessa annettujen ohjeiden mukaan tehdä ehdotuksen säännöiksi. Johtokunta sitten tarkastaa sääntöehdotuksen ja hakee niille vahvistusta.

Yleisessä kuuromykkäin kokouksessa tehtyjen päätösten ja lausuntojen toivomusten mukaan päätettiin seuraavaa:

I.) Suomen kuuromykkäinliiton johtokunta ehdottaa tulevana keväänä kokoontuvalle aistivialliskoulujen opettajain kokoukselle toimeenpantavaksi niin kutsuttuja *jatkokursseja* koulunsa päättäneille kuuromykille. Toimittaja J. Hirn lupasi esitellä asian kokoukselle.

II.) Oli ehdotettu perustettavaksi *lastentarhoja* kuuromykille lapsille. Sekin kysymys päätettiin esittää aistivialliskoulu-opettajain kokoukselle ja esityksen lupasi entinen kuuromykkäin opettaja D. F. Hirn tehdä.

III.) Koska kysymystä *papin asettamisesta* Suomen kuuromykille ei vielä oltu ratkaistu, päätti liiton johtokunta anoa sitä Senaatilta. Kuuromykkäin kokouksen päätöksen mukaan pyydettäisiin kahden (2) papin asettamistä maahamme, jotka pitäisivät huolta kuuromykkäin sielunhoidosta. Johtaja O. Wichmann sai toimekseen tehdä ehdotuksen tässä asiassa.

IV.) Kuuromykkäin kokouksessa lausuttiin toivomuksena että joku lahjakas kuuromykkä kouluutettaisiin *lähetyssaarnaajaksi* Suomen kuuromykille. Liiton johtokunta ei katsonut tarpeelliseksi ryhtyä minkäänlaisiin toimenpiteisiin asiassa, koska tätä nykyä soveliasta henkilöä lähetystyöhön ei löydy.

V.) Koska kuuromykkäin käyttämä *merkkikieli* eli *viittomat* oli erilainen eri paikoissa maatamme, päätettiin tulevana kesänä kokoontuvalta aistivialliskoulujen opettajakokoukselta pyytää lausuntoa millä tavalla viittomat olisivat oikeimmin ja tarkoituksenmukaisimmasti kehitettävät. Sitäpäitse päätettiin yleisistä varoista pyytää jokin määräraha, että tavallisimmasti käytetyt merkit voitaisiin kuvilla varustaa. Kaikkien kuuromykkäin yhdistyksien pitäisi koettaa saada käytetyt viittomat niin samanlaisiksi kuin mahdollista. Siitäkin asiasta lupasi toimittaja Hirn tehdä kokoukselle esityksen.

VI.) Sihteerille annettiin toimeksi pyytää jonkun raittiuspuhujan pitää yhden eli useampia *raittiusesitelmiä* Helsingin kuuromykkäin yhdistyksessä.

VII.) Neiti M. Sihvola oli ehdottanut että kuuromykkäinyhdistyksien naisjäsenet perustaisivat *ompeluseuroja*. Ehdotusta päätettiin puolustaa ja kannattaa kuuromykkäin lehdissä.

VIII.) Syyskuulla v. 1901 päätettiin pitää Helsingissä *näyttely*, johon kuuromykät käsityöläiset ja muutkin kuuromykät lähettäisivät näyttelyesineitä. Sekä kuuromykillä naisilla että miehillä oli oikeus ottaa osaa näyttelyyn. Liiton johtokunnalle annettiin tehtäväksi pyytää rahtivapautta näyttelyesineille ja vapaalippuja ytteelle panijoille.

IX.) Kuuromykkäin liiton päätökset päätettiin julaista sekä „Tidsdrift för döfstumma“ että „Kuuromykkäin lehdessä.“

„Suomen Kuuromykkäin liitto“ — „Finlands Döfstumförbund“, sääntöehdotus.“

§ 1.

Suomen Kuuromykkäinliiton tarkoituksena on soveliaalla tavalla valvoa Suomen kuuromykkäin etuja, kohottaa heidän henkistä ja aineellista edistystään sekä kohottaa heidät samalle kehitysasteelle kuin täysiaistiset ihmiset ovat. Sitä varten on otettava selville millaisessa asemassa kuuromykät elävät yhteiskunnassa, perustettava haarayhdistyksiä paikkakunnille, joissa löytyy enemmän kuuromykkiä, koottava kuuromykkiä yleisiin kokouksiin, palkattava matkustavia asiamiehiä, jotka innokkaasti koettavat sivistyttää kuuromykkiä ja valvovat heidän siveellistä tilaansa ja harrastavat kuuromykkäin lehtien levittämistä kuuromykkäin keskuudessa.

§ 2.

Liiton yleisiä asioita hoitaa Helsingissä oleva johtokunta, johon kuuluu 9 jäsentä, jotka valitaan kolmeksi (3) vuodeksi. Johtokunta valitsee keskuudessaan puheenjohtajan, kirjurin ja rahastonhoitajan. Puheenjohtajan ollessa estettynä johtaa kirjuri asioita. Johtokunta kokoontuu niin usein kuin asiat vaativat, ja on päätösvaltainen, jos 4 jäsentä on läsnä kokouksessa.

§ 3.

Jäseneksi yhdistykseen pääsee jokainen henkilö, joka on rahastonhoitajalle maksanut jäsenmaksunsa. Jäsenmaksuna päätettiin kuuromykältä kantaa 1 markka ja kuulevilta 2 markkaa vuodessa. Vakinainen kuuromykkä-jäsen suorittaa 15 markkaa, kuuleva jäsen 30 markkaa kerta kaikkiaan.

§ 4.

Suomen Kuuromykkäinliitolla on oikeus perustaa haaraosastoja maaseuduille. Haaraosastojen säännöt vahvistaa liiton johtokunta Helsingissä. Haaraosastojen tulee vuosittain lähettää liiton johtokunnalle kertomukset toiminnastaan.

§ 5.

Liitto kokoontuu joka kolmas vuosi yleisiin kuuromykkäinkokouksiin. Kustannukset näistä kokouksista suorittaa osaanottajat ja tarpeen tullessa haaraosastot taksoituksen mukaan.

§ 6.

Muutoksia ja lisäyksiä yllä oleviin sääntöihin saadaan tehdä ainoastaan liiton yleisissä, joka kolmas vuosi kokoontuvissa kokouksissa.

Joulutervehdys Suomen kuuromykille!

Joulu on lähestymässä. Siitä kuulee kaikkien puhuvan ja jokainen myöskin varustautuu sitä vastaanottamaan, olkoon hän rikas tahi köyhä, ylhäinen tahi alhainen, puhuva tahi puhumatoin. Kaikille kaikuu joulun suloinen sanoma. Jokaiselle riittää myöskin siitä lahjasta, jonka joulu tuo mukanaan. Teillekin, kuuromykät, tulee tuo rauhan suuri juhla. Lähestykää Betlehemin köyhää majaa ja pysähtykää siellä »seimen ääreen» etsimään sieltä valoa, sovitusta ja uutta elämää! Teillekin kaikuu enkelin suloinen sanoma äsken syntyneestä maailman Wapahtajasta, vaikk'ette voikaan sitä korvin kuulla. Elämän iki-onnen ja rauhan sellaisen, jota maailma ei koskaan voi antaa, tuo Hän teille tullessaan. Ja Hän tulee jokaisen luokse katsomatta ihmisen ulkomuotoon, pääasia on ainoastaan mielenlaatu ja sydämen nöyryys. Missä Hän löytää sorretun sydämen,

sinne tahtoo Hän tulla vieraaksi ja valmistaa siellä ikuisen joululahjan. —

Maat ja järvet ovat peittyneet puhtoiseen lumivaippaansa. Nekin viettävät juhlaa. Eloollinen luonto on tosin kyllä hetkiseksi kuollut, se nukkuu nyt lumen alla. Vaan keväällä, kun auringon lämpimät säteet pääsevät taasen sitä lämmittämään, syntyy uusi elämä ja talven kylmyyttä ei kukaan enää muistakaan. Niin on luonnon maailmassa ja samoin on ihmiselämässäkin. Ihmiselläkin on talvensa ja keväänsä, mutta siellä ylhäällä vasta odottaa meitä kaikkia ikuinen kevät. Tuokoon tämä vuosisadan viimeinen joulu Suomen kuuromykille paljon todellista joulu-iloa! Levittäköön se valoa ja lämmintä sydämiin ja avatkoon se silmät ja mielet kaikkeen hyvään ja jaloon! Silloin on rauha maassa, kunnia Jumalalle korkeudessa sekä ihmisille hyvä tahto ja Betlehemin tähti tuikkaa taasen niin lempeästi ihmislapsille.

Hannes Jukonen.

Kirjeitä kuuromykiltä.

I.

Kauhajoki 18 p. Marraskuutu 1900.

Nyt uskallan ensimäisen kerran kirjoittaa K -mykkäin lehteen. Olen alusta alkain ollut k.-mykkäin lehden ystävä. Syy siihen on, kun nyt vasta kirjoitan ja olen niin kauan sitä lukenut, se, että tunnen itseni vähätietoiseksi ja tietovarastoni on mennyt kovin vähiin, vaikka olen koettanut kaikilla mahdollisilla keinoilla laajentaa tietojani ja näköpiiriäni. Olen vielä paljon opetuksen tarpeessa, niinkun moni kuulevakin. Ja olen niin vähän koulua käynyt, ainoastaan 2 vuotta, ja he, jotka kirjoittavat K.-mykkäin lehteen, ovat käyneet koulua 7—8 vuotta.

Minä olen syntynyt täällä Kauhajoella vuonna 1876. Pääsin Pietarsaaren Kuuromykkäinkouluun vuonna 1891. Minulla on ollut ikävä opettajiani ja koulutovereitani. Ruotsalaisia on enemmän ikävä, sillä he olivat minulle rakkaampia, kuin suomalaiset. Ikävä kyllä on, kun ei Kuuromykkäinlehti anna mitään tietoa ruotsalaisesta kuuromykkäinlehdestä. Kuinka monta tilaajaa sillä on, ja kuinka monta kuhunkin paikkaan on tilattu?

Minä olen renkinä ollut tähän asti ja olen vieläkin. Kaikki tuloni vien säästöpankkiin korkoa kasvamaan vanhan päivän varalle, sillä se on vaikeasti ansaittua rahaa ja synti olisi sitä tuhlata väkijuomiin y. m. turhuuteen. Minulla on jo yli 80 mk. postisäästöpankissa. Rakkaat kuuromykät, kysyn teiltä, kuka teki paremmin, isänikö vai alaikäinen veljeni? Isäni pani 11 mk. yhdessä yössä väkijuomiin ja veljeni pani postisäästöpankkiin saman summan rahaa. Isäni kielsi veljeäni panemasta, sanoi menevän hukkaan. Kenenkä rahat hukkaan meni? Rakkaat kuuromykät, älkää ostako viinaa, sillä ei se ole hyvää ruumiille eikä sielulle. Se turmelee ruumiin ja tekee työhön kykenemättömäksi ja lopulta saattaa sielun helvettiin. En minäkään olisi niin terve ja voimakas, jos olisin väkijuomain orja. Sanotaan: sinä olet väkevä. Koetan seurata koulussa annettuja neuvoja. En polta tupakkaa, sillä se tekee ihmisen sairaaksi sisältä. Minulta on kysytty, kuinka sinä olet niin hyväksi oppinut niin vähässä ajassa ja minkälainen sinä olet ollut koulussa, kun sinulla on niin hyvä järjestys. Koskahan me saamme oman papin, joka meitä neuvoisi oikealle tielle. Kurikan kirkkoherra Söderman olisi hyvä siihen toimeen minun mielestäni, sillä hän on niin harvapuheinen. Minä ymmärsin kaikki hyvin viime keväänä, kun Kurikan kirkkoherra selitti autuuden sanaa, ei viittomakielellä mutta suulla puhumisella.

Kun pappi puhuu suulla, niin paljon paremmin kuuromykkä ymmärtää, kun viittomakieltä, se joka taitaa vähänkin puhua. Toivon että vielä kerran saisin tulla sen papin eteen, jonka huulilta niin helposti ymmärrän Jumalan sanaa. Kirjeeni on venynyt liian pitkäksi.

Pyydän saada lausua vielä sydämelliset tervehdykset opettajilleni, niitä on kolme rakasta, nimittäin herra P. Stade, neiti A. Heikel ja neiti H. Nyman. Tätä lausuu

Ville Kujala.

II.

Kaarilassa 19 $^{24}/_{11}$ 00.

Rakkaat kuuromykät!

Nyt minä voin hyvin ja olen terveenä Kaarilassa. Minä olen sisäpiika rouva Thunebergin luona. Saatuani kirjeen Naema neidiltä viime Syyskuussa, luin minä siinä, että Porvoon käsityökoulun johtokunnan puheenjohtaja, tohtori, oli sanonut koulun johtajattarelle, että hän ei voi ottaa minua kouluun syksyllä. Minua ei voida ottaa Porvooseen, sillä käsityökoulussa on sekä suomalainen että ruotsalainen osasto ja jos minä tulisin kouluun, niin tulisi sillä tavalla kolme osastoa, sentähden että minua pitäisi opettaa erikseen, kun minä en kuule. Minulla on kovin ikävä, kun minä en pääsekään Porvooseen. Usein on minulla ikävä, sillä minulla ei ole yhtään kuuromykkä ystävää Kaarilassa. Minä tahdon mennä mielelläni Tampereen kuuromykkäin yhdistykseen. Minä tahdon mielelläni lukea kuuromykkäin lehteä ja ilmoitan kuuromykkäin lehden lukijoille että Tampereen kuuromykkäin yhdistyksen jäsenet tulivat Tampereelta rouva Thunebergin veljen Selinin huvilaan viime Syyskuussa pyhänä. Heistä Kaapo Attila kutsui minua tulemaan Selinin huvilaan, joka on lähellä Kaarilaa. Minulla oli kovin hauska Selinin huvilassa, sillä siellä oli monta kuuromykkää. Heidän viittoessaan paljon minulle, en ymmärtänyt minä mitään ja sitten puhuin sormillani kuuromykille. Selinin huvilassa minulle annettiin teetä ja kaakaota leivän kanssa. Niistä kiitimme me Kaapo Attilaa. Me tulimme sitten sieltä kotiin ehtoolla. Kaapo Attila on rouva Thunebergin veljen Selinin limonaatitehtaassa Tampereella mestarina. Viime lanantaina menin minä setäni luo, sillä hän oli kutsunut minua tulemaan orpanani luo maalle, jossa olin ollut ennen äitini kanssa lapsena. Minä menin setäni vaimon kanssa Epilästä Siuroon viime sunnuntaina junalla. Saavuttuamme sinne, menimme setäni vaimo ja minä laivalla Siuron asemalta. On pitkä matka sen järven toiselle rannalle. Orpanani ja palvelijat tunsivat vähän minua, sillä minä en ollut käynyt yhtään heidän luonaan seitsemään vuoteen. — Minun orpanallani on seitsemän lehmää, 2 hevosta, monta kanaa ja lammasta, monta niittyä ja peltoa ja hän on ompelijatar. Sitten menimme setäni vaimo ja minä orpanani

kanssa katsomaan minun äitini tupaa. Minä näin äitini tuvan olevan purettu. Minun äitini on kuollut seitsemän ja puoli vuotta sitten ja minun isäni on kuollut kaksi ja puoli vuotta sitten. Me menimme naapurilaisten luo, jotka eivät tunteneet minua, vaikka he olivat nähneet minua, kun minä olin pieni lapsi ja käynyt monta kertaa heidän luonansa. Orpanani kertoi heille, että minä olin käynyt koulussa Mikkelissä ja minua on opetettu sormillani puhumaan. Naapurilaiset eivät tunteneet myöskään minua. Sitten setäni vaimo ja minä tulimme orpanani tyköä kotiin laivalla, josta maksoin 15 penniä, ja junalla, joka maksoi 80 penniä.

Paljon terveisiä minulta kaikille kuuromykille, opettajille, opettajattarille.

Ystävyydellä

Fanny Aliina Brusin.
Epilän pysäkki, Pirkkalan Kaarila.

III.

Mikkelissä 19 $^{3}/_{12}$ 00.

Ensimmäisen kerran kirjoitan Kuuromykkäinlehteen kaikille rakkaille opettajille, opettajattarille, tovereille sekä tutuille ja tuntemattomille ja toivotan teille hauskaa joulua ja onnellista uutta vuotta. Saan ilmoittaa että minä olen ollut terve ja voinut hyvin ja kiitän Jumalaa terveydestä. Minä kerron teille vähän että te tietäisitte minun syntymä- ja kotipaikastani. Minä olen syntynyt Pieksämäen pitäjässä Heikkolankankaan kylässä vuonna 18 $^{31}/_{12}$ 77. Minun kuuloni katosi ollessani 3 vuoden vanha. Olen 22 vuoden vanha. Sitten v. 1896 vanhempani lähettivät minut Jyväskylään viittomakouluun. Minun koulukäyntini kesti 2 vuotta, olin siellä koulussa toisella ja kolmannella luokalla. Sitten päästettiin minut Herran ehtoolliselle v. 1898. Sitten seuraavana syksynä minä tulin vielä Mikkeliin kirjoituskouluun ja eräs luokkatoverini Elin Wigelius meni Kuopion puhekouluun samana aikana, että me saisimme oppia enemmän. Minä olen nyt 6 luokalla. Elin Wigelius lopetti koulukäyntinsä viime keväänä. Minä kävin viime keväänä 7 luokan

oppilasten kanssa Herran Pyhällä Ehtoollisella Mikkelissä. Minä en voinut lopettaa kuitenkaan koulua silloin, vaan tulin Mikkeliin taas syksyllä kouluun. Minulla ei ole pakko tulla kouluun sillä minä olen saanut Herran ehtoollista. 7 luokan oppilaat eivät tulleet enää kouluun. Minä luulen että Jumala on kutsunut minua kouluun. En tiedä varmaan koska minä voin jäädä kotiini. Minun vanhempani elävät vielä. Minun isäni on maanviljelijä. Minulla on 2 veljeä ja 1 sisar. Täällä uudessa koulussa on hyvin hyvä olla ja kaikki opettajat ja opettajattaret ovat oikein hyvät. Oppilaat ovat myös hyvät ystävät keskenään. Tänne kouluun on tullut 17 uutta oppilasta syksyllä, he ovat hyvät, ystävälliset, rakastavaiset ja tyytyväiset, sentähden isot oppilaat pitävät paljon heistä. Täältä on muutettu kuuro Ida Helin Turkuun puhekouluun, sillä hän puhui selvästi suulla. Tässä koulussa on 39 tyttöä ja 44 poikaa = 83 oppilasta. Opettaja herra Emil Pesonen ja opettajatar neiti Ebba Björklund ovat menneet kihloihin. Meillä oli luistinlupa 21 p. marraskuuta, silloin me menimme Likolammin jäälle, jossa me paljon leikimme. Opettajat olivat myöskin siellä. Leikittyämme me menimme koululle juomaan kahvia ja syömään nisuleipiä ja piparikaakkuja ja olimme iloiset. Minä olen saanut toveriltani Fanny Brusinilta monta kertaa kirjeitä ja valokuvan ja olen kirjoittanut myös hänelle. Minun äitini ja veljeni kävivät viime sunnuntaina täällä Mikkelissä, silloin minä hämmästyin kovin saatuani kuulla että minun vanhin veljeni Henrik on nyt kihloissa. Minä haluan lukea hyvin tarkoin kuuromykkäin lehteä, josta olen päässyt tietämään monta hyvää asiaa. Hyvin paljon terveisiä kaikille opettajilleni, opettajattarilleni, tovereilleni ja kumppaneilleni Jyväskylässä sen rakkauden edestä, jota he minulle osoittivat kouluaikana. Kyllä minä muistan aina opettajiani, opettajattariani ja toveriani ja koitan niin elää että he eivät saisi minun tähteni murhetta. Myöskin paljon terveisiä kaikille tuntemattomillekin kuuromykille ja ystäville.

Jumala antakoon teille terveyttä ja auttakoon teitä. Hyvästi!

Malviina Ylönen.

IV.

Laukaa 19 $^{2}/_{11}$ 00.

Rakkaat k.-m.-lehden lukijat!

Tervehdin teitä kaikkia rakkaita kuuromykkiä, niin tuttuja kuin tuntemattomia. Vaikka olemme muutamat täällä maailmassa tuntemattomat, kuitenkin olemme ylhäällä taivaassa hengessä tunnetut. Lausun hyvin paljon kiitoksia minun opettajattarelleni neiti N. Helsingiukselle siitä, että hän kirjoitti paljon Jumalasta ja muista asioista lehtiin ja myös että hän lähetti minulle hengelliset kirjat ilman maksua.

Ilmoitan voivani hyvin. Vanhempani ovat aivan terveet. Rukoilkaamme, että Rakas Taivaallinen Isä Jumala antaisi vanhempain elää meidän turvanamme.

Kerron vähän. Kun kevät tuli, niin lehdet rupesivat kasvamaan ja niitten oksilla linnut iloisesti laulelivat, mutta mykät eivät taida kuulla niitten suloista ääntä. Toivon, että me kuuromykät saamme laulaa suulla voittovirsiä Kalliin Karitsan ympärillä ja saamme olla Hänen luonansa aina taivaassa, jossa ei mitään puutu.

Niin meidän pitää muistaa kuolemaa, sillä kuolema on kallis, silloin kun emme luulekaan. Kun useat ihmiset kaatuvat, niin he kuolevat heti ja silloin tulee sydänhalvaus, samalla tavalla kuin lintu, joka oksalta ammutaan.

Viime kesänä monessa paikassa vilja menestyi hyvin, mutta halla turmeli perunanvarsia. Saatiin hyviä perunoita monessa paikassa. Ilma oli ihana ja pouta. Usein satoi vettä kesällä. Nyt on talvi. Ei kukaan aja hevosella jäätä myöten, sillä jää on vielä heikko.

Pidetään meillä lukukinkeri tänä talvena, luultavasti Helmikuussa. Ehkä minä menen Kuopioon käymään ensi keväänä, kun toiset oppilaat lopettavat koulun, jos pysyisin terveenä.

Serkkuni Ida Walonen ja minä tahdomme tilata mykkäinlehtiä ensi vuonna ja nyt lähetämme 10 postimerkkiä teille. Lausun suurimmat kiitokset teille, jotka lähetitte meille. Turvatkaa Herraan ja toivokaa Hänen päällensä. Joka hetki minä muistan, vaikka te olette kaukana.

Sydämmellisiä terveisiä kaikille opettajille ja kuuromykille, jotka lukevat lehteä. Voikaa hyvin.

Kunnioituksella

E. W.

Vaasan kuuromyk. yhdistyksen toimivat jäsenet.

Vaasan kuuromykkäinyhdistyksen puheenjohtajana on nykyään Aksel Waldemar Tallroth (kuuleva.) Hän on Albert Tallroth-vainajan nuorempi veli. Aksel Tallroth on syntynyt Elokuun 2 p. v. 1877. Hän kävi ensin kansakoulun läpi. Sitten meni hän kauppapalvelijaksi. Hän oli ainoastaan 1 vuoden kauppapalvelijana. Hän halusi rautatievirkamieheksi. Hän tuli rautatielle harjoittelijaksi syksyllä 1894. Kauan ei hän ollut harjoittelijana kun hän tuli asemamieheksi, sitten tuli hän jarrumieheksi. Hyvän ja raittiin käytöksensä puolesta ylennettiin Aksel Tallroth rautatiekonduktööriksi v. 1897. Marraskuun 1 p. viime vuonna meni hän sotapalvelukseen Waasan pataljoonaan 2 vuodeksi. Siellä ei hänen tarvinnut kovin kauan olla, kun hän ylennettiin aliupseeriksi ja samalla pääsi pataljoonan nuorimmaksi kirjuriksi, jossa toimessa hän nytkin vielä on. Hänen palveluksensa loppuu 1 p. syysk. 1901. Veljensä Albert Tallrothin kuoltua valittiin hän Waasan kuuromyk. yhdistyksen puheenjohtajaksi. Hän on sitä tointa hyvin hoitanut.

Toinen toimiva jäsen samassa yhdistyksessä on suutari Matti Mäkinen (kuuro). Hän on syntynyt 15 p. Elokuuta 1862. Hän on itse opetuksensa kautta kehittynyt hyvin pitkälle, taitaa jotensakin puhua ja kirjoittaa, vaikka hän 7 vuoden ikäisenä kadotti kuulonsa. Ahkeran lukemisen kautta on hankkinut itselleen paljon hyviä tietoja. Hän tietää paljon Jumalan sanasta. Hänellä on ollut taipumusta käsitöihin ja piirustukseen. Rippikoulun kävi hän kuulevain kanssa ja se meni häneltä hyvin. Hän rupesi v. 1881 suutarin oppiin. Suutarin työllä hän elättää itseään. V. 1898 tuli hän Waasaan ja rupesi Waasan kuuromyk. yhdistyksen jäseneksi. Hän pitää hyviä puheita yhdistyksen kokouksissa. Hän on hyvin auttavainen kuuromykille. Hän on köyhä mies, mutta sittenkin antaa hän paljon rahaa apua tarvitseville. Hän ottaa Jumalan sanasta vaarin ja harrastaa raittiutta. Hän on Kuuromyk. lehden kirjeenvaihtaja ja asiamies Waasassa. Hän on hankkinut harvinaisen paljon tilaajia Kuuromyk. lehdelle. Hän koettaa saada lehteä leviämään kuuleville. Hän tahtoo tehdä kuuromykkäin asian tutuksi kuuleville.

Kuuromykkä Eek.

Nyt minä kerron kuuromykille eräästä toisesta kuuromykästä, jota kauheasti rääkättiin, vaikka hän oli mielipuolikin.

Hän eli 92 vuotta sitten — silloin kuin Suomessa oli sota v. 1808. Hänen nimensä oli Eek. Hänen veljensä oli sotaherra, everstiluutnantti, joka johti suomalaisia sotamiehiä sodassa. — Venäläiset olivat suomalaisten vihollisia ja he vihasivat kuuromykkä Eekin veljeä, sillä hän oli taitava sotaherra. Everstiluutnantti Eek oli sotinut urhoollisesti venäläisiä vastaan: Siitä he suuttuivat kovasti ja tahtoivat kostaa hänelle. Mutta kun he eivät saaneet häntä itseään kiinni, niin he kostivat hänen vaimolleen, lapsilleen ja muille sukulaisilleen.

He menivät Eekin taloon heitä rankaisemaan. Mutta kaikki muut pääsivät pakoon metsään, paitsi kuuromykkä ja mielipuoli Eek, joka ei lähtenyt muitten mukaan. Hän ei ymmärtätänyt, että he olivat suuressa vaarassa. Hän ei osannut puhua yhtään, eikä ymmärtänyt mitä muut puhuivat. Siihen aikaan ei Suomessa ollut yhtäkään kuuromykkäinkoulua, jossa hän olisi voinut oppia puhumaan. Kun hän oli vielä mielipuolikin, niin hän ei olisi luultavasti oppinut puhumaan, vaikka hän olisi kouluunkin päässyt.

Kun venäläiset tulivat Eekin taloon, niin he ryöstivät sieltä kaikki tavarat ja löivät rikki kaikki, mitä he eivät voineet viedä pois. Sitten he ottivat kiinni kuuromykkä Eekin, joka makasi vuoteellaan, ja veivät hänet paitasillaan järven rantaan. Siellä he sitoivat hänen jalkansa yhteen köydellä ja löivät häntä kepeillä kauan, niin että hän tuli aivan veriseksi. Sitten he ottivat raudan ja kuumensivat sen tulessa aivan hehkuvaksi ja polttivat häntä sillä olkapäitten väliin ja sääriin. Kun rauta kylmeni, niin he panivat sen taas tuleen ja polttivat toisen kerran. Onneton kuuromykkä päästi kovia hätähuutoja, mutta venäläiset eivät niistä huolineet; he vaan nauroivat julmasti. He iloitvat niinkuin pedot kuuromykän tuskista. Hätähuudot kuuluivat kauas metsään, jossa Eekin sukulaiset olivat piilossa. He itkivät ja valittivat siellä, mutta eivät voineet mennä auttamaan. Sillä jos he olisivat menneet, niin venäläiset olisivat rääkänneet ja kiiduttaneet heitä samalla tavalla.

Venäläiset tahtoivat, että Eek rupeisi puhumaan, vaikka he näkivät, että hän oli kuuromykkä. Kun he olivat rääkänneet häntä ensin hänen kotinsa luona, niin he veivät hänet Tampereen kaupunkiin, joka oli lähellä. Siellä Eekiä taas monta kertaa piiskattiin ruoskilla armottomasti, vaikka monet ihmiset sanoivat venäläisille, että hän oli mykkä ja mielipuoli. Sitä venäläiset eivät tahtoneet kuulla, vaan lähettivät hänet raudoissa Hämeenlinnaan. Mutta rääkätty kuuromykkä raukka kuoli, ennenkuin hän pääsi sinne.

Sotilaat tekevät sodassa usein julmia tekoja. Nutta näin julmia eivät kaikki sotilaat tee sodassakaan. Suomalaiset eivät sodassakaan rääkkäisi kuuromykkiä ja mielipuolia. — Suomalaiset eivät rääkkää ketään. He tietävät että se on väärin. Suomalaiset ovat sivistyneitä. Venäläiset eivät olleet sivistyneitä. He olivat sivistymättömiä.

U. K.

Eräs ehdoitus.

Paljon on työskennelty viime aikoina armaassa Suomen maassa, sekä henkisellä että aineellisella alalla. Tuloksena tällaisesta harrastuksesta on ollut monenlaisten seurojen ja yhdistysten perustaminen hyväin asiain edistämiseksi. Eikä ainoastaan näkeville ja kuuleville ole tällaisia yhdistyksiä perustettu, vaan vieläpä aistiviallistenkin tilaa on koitettu parantaa mikäli olot ovat sallineet. Löytyy kuitenkin eräs ala, johon pyytäisin kiinnittää kuuromykkäkoulujen opettajien ynnä muiden asiaa harrastavien huomiota. Maassamme löytyy ympäri siellä täällä hajallaan varattomia, vanhoja kuuromykkiä, jotka eivät kaikki syystä tahi toisesta ole päässeet kouluihin ja jotka sentähden eivät osaa lukea eikä kirjoittaa. Tällaisten kuuromykkien kehityskanta on varsinkin henkisessä suhteessa hyvin alhainen. He tuskin ymmärtävät kristinopin tärkeimpiä totuuksia. Onhan heilläkin sama ijankaikkinen päämäärä, sama kuolematoin sielu, joka tarvitsee valoa ja sovitusta, sekä sama opin- ja tiedonhalu ja samat puutteet sekä virheet, kuin muillakin puhuvilla ihmisillä. He tarvitsevat myöskin ohjaajata, joka heitä johtaa hyvään jo tässä elämässä, mutta ennen kaikkia sitä suurta päämaalia kohden, joka heillekin on valmistettu.

Tiedän kyllä, että moni ryhtyisi kuuromykkienkin hyväksi työskentelemään, vaan se on ikäänkuin suljettu ala, johon täytyy itse käydä pitkällisen opin, voidaksensa heidän keskuudessaan jotakin vaikuttaa ja heitä opettaa.

Eihän heidän kieltänsä voi muut käsittää, kun ainoastaan sellaiset, joilla perheessään on ollut joku kuuromykkä jäsen ja ne, jotka varsinaisesti ovat antautuneet heidän opettajiksensa. Monessa maamme kaupungissa on kyllä viime kuluneina vuosina perustettu n. s. »kuuromykkäinyhdistyksiä», joiden tarkoituksena on hankkia sekä henkistä että aineellista kannatusta paikkakunnan kuuromykille. Mutta asian laita on aivan toisin maaseuduilla, varsinkin sellaisissa paikoissa, joissa asukkaita on harvassa.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Useat kuuromykkäinkoulujen opettajat matkustavat joululuvan ajaksi maaseudulle. Siellä voisivat he, jonakin erityisenä pyhäpäivänä tahi useampinakin, kutsua paikkakunnan kuuromykät luoksensa ja keskustella heidän kanssansa, varsinkin elämän tärkeistä kysymyksistä. Lukea heille aina jokunen luku raamatusta, mutta erittäinkin teroittaa heidän mieleensä joulun suurta merkitystä ja kertoa heille joitakin hyviä kertomuksia. Tiedän varmaan, että ilosta monen silmä kirkastuu, kun jokukaan osaaottavasti seuraa heidän kohtaloaan.

Lasken tämän kaikkien asiaaharrastavien sydämelle ja toivon kuuromykille ja kaikille heidän ystävilleen todellista jouluiloa! Muistakaamme suuren mestarimme sanoja: »Minkä te teette pienimmille minun veljistäni, sen te teette myöskin minulle!»

Hannes Jukonen.

Kunnioita isääsi ja äitiäsi.

Jumala tahtoo, että lapset kunniottavat vanhempiansa. Jos lapset ovat kiittämättömät ja ylönkatsovat vanhempiansa, niin se on kaikkein suurin synti ja Jumala rankaisee siitä. Ellei Hän siitä rankaise tänäpäivänä tai huomenna, niin vast'edes, kun lapset kasvavat suuriksi.

Minä kerron teille hyvät kuuromykät pienen kertomuksen.

Oli mies ja vaimo, joilla oli luonansa vanha isä. Miehellä ja vaimolla oli lapsia. Vanha ukko oli harmaa, heikko ja hänen kätensä vapisivat.

Kun hän söi, niin hän pudotti ruokaa vaatteillensa. Sentähden pantiin ukolle kaulaan liina niinkuin pienelle lapselle. Mutta ukon kädet vapisivat kuitenkin ja hän pudotti ruokaa puhtaalle pöytäliinalle. Ukko ei osannut sitä estää.

Mies ja vaimo olivat kiittämättömät ja pahat. He eivät muistaneet, että ukko oli ennen tehnyt heille paljon hyvää, kun

he olivat pienet ja heikot. Sentähden he sanoivat ukolle: »jos ukko ei lopeta likaamasta pöytäliinaa, niin te saatte syödä nurkassa.»

Mutta ukko ei voinut lopettaa, sillä hän oli vanha ja hänen kätensä vapisivat. Sentähden mies ja vaimo panivat ukon nurkkaan ja antoivat hänelle puukaukalon eli puuvadin. Nyt ukko sai syödä nurkassa, mutta mies ja vaimo söivät pöydässä niinkuin ennenkin.

Ukko tuli surulliseksi ja itki hiljaa. Kukaan ei nähnyt. Ainoastaan Jumala, joka näkee kaikki, näki surullisen ukon. Hän näki, että mies ja vaimo olivat pahat ja ylpeät. Sentähdon Jumala tahtoi tehdä heidät nöyriksi. Hän tahtoi heitä rangaista.

Eräänä päivänä istui ukko nurkassansa. Mies ja vaimo istuivat pöydässä ja lattialla istui heidän pieni poikansa, joka vuoli puukolla puupalasta. Mies kysyi häneltä: »Mitä sinä nyt teet, minun poikani?» Poika vastasi: »minä vuolen kaukaloa!» »Mitä sinä sillä teet?» kysyi isä. Poika sanoi: »kun te, isä ja äiti, tulette vanhoiksi, panen minä teidät nurkkaan syömään kaukalosta, niinkuin ukko nyt syö.»

Mies ja vaimo hämmästyivät ja he katsoivat toisiinsa. Jumala avasi heidän silmänsä. He näkivät suuren syntinsä ja kiittämättömyytensä. He tulivat surullisiksi, menivät ukon luo, syleilivät häntä ja sanoivat: »Anna anteeksi, rakas ukko, me olemme olleet pahat sinulle! Vast'edes pitää ukon syödä meidän kanssamme pöydässä. Me tahdomme aina muistaa Jumalan kaunista neljättä käskyä: »k u n n i o i t a i s ä ä s i j a ä i t i ä s i.»

Muistakaa tekin, hyvät kuuromykät, tämä kertomus ja Jumalan kaunis käsky: »kunnioita isääsi ja äitiäsi».

Joulu-ukko.

(Kuvalla.)

Tunnetteko te, kuuromykät, tuota vanhaa ukkoa, joka työntää raskasta kelkkaansa, jossa on niin paljon hyviä tavaroita? Jos te olette hyviä, ahkeria ja tottelevaisia olleet, niin te muistatte, että hän on teidän vanha ystävänne, *joulu-ukko*. Hän etsii ainoastaan hyviä lapsia; ei hän pahojen luokse tule. Jos isä ja äiti sanovat: tässä talossa asuu hyviä lapsia, niin ukko tulee iloiseksi, hän ottaa korista tavaroita, menee sisälle huoneeseen ja jakaa niitä heille. Silloin lapset iloitsevat. He kiittävät ukkoa ja sanovat hänelle: tule hyvä joulu-ukko meille vast'edeskin, me tahdomme aina olla ahkerat ja tottelevaiset sekä kotona että koulussa. Minä luulen, että pahat lapset silloin tulevat murheellisiksi. Heille ukko ei anna mitään.

Ole aina siivo, ahkera ja tottelevainen, niin joulu-ukko on sinun ystäväsi ja tulee luoksesi jouluna.

Älä pilkkaa!

Eräässä koulussa oli kaksi poikaa. Toisen nimi oli Matti ja toisen Kalle. Samana vuonna he olivat tulleet kouluun, mutta samana vuonna eivät he yhtä paljon oppineet. Kun vuosi loppui, niin Matti pääsi toiselle luokalle, mutta Kalle jäi ensimmäiselle luokalle istumaan. Kalle oli ollut huolimaton ja tarkkaamaton.

Mutta mitä tapahtui? Matti tuli iloiseksi, mutta myöskin ylpeäksi. Hän pilkkasi Kallea ja kutsui häntä „laiska-Kalleksi“. Kalle ei vihastunut, vaan oli tyytyväinen ja nöyrä. Toiset pojat toruivat Mattia ja sanoivat: „Sinä olet paha poika, kun sinä pilkkaat Kallea. Kalle tuli ahkeraksi ja luki paljon. Kun vuosi loppui, niin oli Kalle oppinut enemmän kuin Matti. Opettaja sanoi: „Kalle on luokan paras oppilas“. Matti häpesi. Hän katui (ei oli suruinen) että oli Kallea kutsunut „laiska-Kalleksi“. Kalle ei kutsunut Mattia „laiska-Matiksi“, sillä opettaja oli varoittanut: „ä l ä p i l k k a a!“

Ole niinkuin Kalle!

Ikäkaudet.

(Kuvalla.)

Tässä näette kuvan, jossa ihminen on kuvattu eri-ikäkausina nimittäin: lapsena, nuorena, miehenä ja vanhana. Ihmisen ijässä on siis neljä eri ikäkautta: *lapsuus, nuoruus, miehuus* ja *vanhuus*. Kaikki ihmiset eivät saa nähdä eli elää kaikkina ikäkausina. Sillä yksi ihminen kuolee lapsena, toinen nuorena ja kolmas miehuuden ijässä sekä neljäs vanhana. Lapsuuden ikä luetaan syntymästä 12 vuoden vanhaksi, nuoruus 12—21 v., miehuus 21—60 v. ja vanhuus 60 vuodesta kuolemaan saakka.

Jokaisella ikäkaudella on oma merkityksensä ja tarkoituksensa ihmisen elämässä. *Lapsuuden* aika on ihmiselämän hauskin aika. Lapsen ei tarvitse huolehtia itsestään ja elämästään. Hänen vanhempansa tahi holhoojansa pitävät hänestä huolen. Lapsi viettää enimmän aikansa leikkimällä. Lapsuuden ajalla annetaan myös jo opetusta lapselle kotona sekä koulussa. Häntä varustetaan tulevia aikakausia varten. Lapsella on parempi muisti kuin aikaihmisellä. Sentähden opetus on jo hyödyllistä hänelle. Opetus kantaa hedelmiä. Jos lapsi saa hyvää opetusta, niin hänestä tulee usein hyvä ihminen. Monet lapset näkevät ja oppivat paljon pahaa. Usein heistä tuleekin pahoja ihmisiä. Heistä on vaikea kasvattaa enään hyviä ihmisiä. Usein on kouluun tuotu kuuromykkä lapsi, jolla on hyvin paljon pahoja tapoja. He ovat joko kotonaan, tahi muualla oppineet pahoja tapoja. Opettajien on ollut hyvin vaikea heistä koulussa kasvattaa hyviä ihmisiä. Moni on kyllä koulussa muuttunut hyväksi, mutta kun hän on päässyt koulusta pois, niin alkaa hän taas harjoittaa lapsena oppimiansa pahoja tapoja. Tästä näette kuinka tärkeää on, että lapsia aivan pienestä alkain neuvotaan ja totutetaan kaikkeen hyvään.

*Nuoruuden*aika on myös oppimisen aika. Silloin vielä voipi saada pois lapsena saadut pahat tavat. Mutta silloin myös voi vielä tarttua ihmiseen pahat tavat, vaikka hän lapsuuden aikana olisikin vaan hyvää oppinut. Nuorukaista en helpompi vietellä pahuuteen kuin aikaihmistä. Nuoruuden aikana pitää ihmisen oppia tekemään kaikenlaista työtä, niin että hän voipi sitten itsensä, ja

jos hänelle tulee perhettä, elättää, Nuorena ihminen oppii helpommasti kuin myöhemmällä ijällä. Se joka nuorena on ollut hyvä, tottelevainen ja ahkera, hänestä tulee kelpo mies tahi vaimo. Ihminen, joka nuorukaisena on ollut huolimaton, laiskuri ja ilkeä, semmoinen on hän elämänsä loppuun asti.

Katsopas sitä kuvaa, joka kuvaa ihmistä *miehuuden aikana*. Hän tulee työstä. Miehuuden aikana täytyykin kaikkien ihmisten itse pitää huolen elämästään ja toimeentulostaan. Silloin ihminen vasta jaksaakin työtä tehdä. Ihmisen ruumis on vahvistunut. Ihmisen pitää myöskin miehuutensa aikana ei ainoastaan tehdä työtä niin että elää, vaan ihmisen pitää silloin oppia säästämään rahaa ja tavaraa itselleen eikä tuhlata kaikkia ansaitsemiansa rahoja. Sillä tulee aika, jolloin hän ei enään jaksakaan työtä tehdä, eikä jaksa kävelläkään enään hyvin. Hänen täytyy käyttää keppiä apunaan, kun hän kävelee. Se aika on *vanhuuden* aika. Ne ihmiset, jotka ovat nuoruutensa ja miehuutensa ajan väärin käyttäneet, joutuvat usein vanhoina muiden ihmisten elätettäviksi.

Lapsesta asti pitää ihmisen myöskin oppia tuntemaan ja rakastamaan Jumalaa. Nuorukaisena pitää ihmisen rukoilla Jumalalta apua ja voimia silloin, kun maailma viettelee ihmistä pahuuteen. Miehuutesi aikana turvaudu Jumalaan silloin kun työssäsi vastoinkäymisiä tapahtuu ja neuvo muitakin niin tekemään. Miehuutesi aikana kasvata omat lapsesi, jos sinulla niitä on, tuntemaan ja rakastamaan Jumalaa ja ihmisiä ja hyviä tapoja. Kun näin teet silloin saat tyytyväisenä vanhuutesi päivät viettää. Silloin ei sinun myös tarvitse kuolemaa peljätä. Tyytyväisenä voit sinä silloin kuolemassa pääsi kallistaa ja Jumala korjaa sinun henkesi luoksensa taivaaseen.

Se, jota Jumala auttaa, on paremmin autettu.

Oli kerran kaksi köyhää poikaa, jotka aina tulivat veräjälle, kun matkusti kuningas ohi. Pojat olivat aina valmiit avamaan veräjää, ja silloin antoi kuningas usein pojille lantin. Mutta kuningas oli ylpeä arvostaan ja ajatteli, ettei löytyisi niin korkeata ja mahtavaa taivaassa eikä maassa, kuin hän oli. Eräänä päivänä hän kysyi: »No, pojat, voitteko sanoa, kumpi on paremmin autettu, se, jota Jumala auttaa, vai se, jota kuningas auttaa?» »Se, jota Jumala auttaa, tulee paremmin autetuksi», sanoi toinen pojista, sillä hänellä oli jumalinen äiti. Mutta toinen pojista tahtoi hyviin kirjoihin kuninkaan kanssa ja vastasi: »Se, jota kuningas auttaa, tulee paremmin autetuksi.»

»Saadaanpa nähdä», sanoi kuningas, »kun tulette huomenna veräjälle!»

Pojat ottivat vaarin kuninkaan puheesta ja tulivat seuraavana päivänä veräjälle. Kuningas antoi sille pojalle, joka piti kuninkaan apua parempana, kovan, kuivan ja hienosti leivotun leivän, jonka sisään hän oli antanut leipoa joukon kultarahoja. Mutta sille pojalle, joka oli Jumalan apua pitänyt parempana, antoi hän hienosti leivotun kakun, jossa oli kermaa päällä. Sitten meni hän matkoihinsa. Mutta pojat alkoivat kotitiellä riidellä. Se poika, jolla oli kova, kuiva ja huonosti leivottu kakku, tahtoi vaihtaa sen hyvään kakkuun, hyvä poika vaihtoi ja sai sijaan kuivan kakun. Sitten he erosivat toisistaan. Paha poika söi vaihdetun kermakakun. Mutta hyvä poika vei kakkunsa äidilleen, ja he alkoivat jakaa sitä, mutta heidän ihmekseen tipahti joukko kultarahoja pöydälle kakun sisästä. Ilokyynelet vuotivat köyhän lesken silmistä. Mutta he eivät kumminkaan tahtoneet käyttää rahoja mihinkään, ennenkuin kysyisivät kuninkaalta. He arvelivat, että kuninkaan leipuri oli erehdyksestä pudottanut rahat taikinasaaviin.

Seuraavana aamuna lähti hyvä poika jälleen veräjälle. Siellä tapasi hän myöskin toverinsa, jolle kertoi ilostaan, kun oli vaihdetusta leivästä löytänyt koko joukon kultarahoja. Paha poika koetti viekotella rahoja hyvältä pojalta. Tämä lupasikin puolet, mutta vasta sitten, kun olisi kuninkaalta asian oikeata laitaa tiedustanut. Pian tulikin kuningas ajaen. »Kumpi tuli paremmin autetuksi?» kysyi hän. Pojat kertoivat koko seikan. Kuningas sanoi: »Nyt näen, että Jumalan avulla tulee paremmin autetuksi, kuin ihmisten avulla.» Ja samalla hän määräsi, että hyvän pojan tuli pitää kaikki rahat.

Pieniä tietoja.

— **Kuuromykät huomatkaa!** Lähettäkää tilausraha postimerkeissä Kuuromykkäin lehden toimitukselle Mikkeliin. Silloin te saatte halvimmalla Kuuromykkäin lehden ensi vuonna.

Huom.! Jos niin tapahtuu että emme saa lupaa painaa vuodessa 12 numeroa Kuuromykkäin lehteä, niin silloin painetaan lehteä 8 numeroa vuodessa, niinkuin ennenkin ja lähetämme Teille takaisin sen tilausrahan, joka on yli markan.

— **Kuuromykk. lehdessä** olevat kuvat olemme ilmaiseksi lainaksi saaneet »Kansanopettajain osakeyhtiö Valistukselta».

— **Kuuromykkäin lehteä** on tänä vuonna suurimmassa määrin levinnyt seuraaviin paikkoihin: Tampereelle 60 kappaletta, Waasaan 52 kpl., Turkuun 56 kpl., Kuopioon 47 kpl., Helsinkiin 34 kpl., Jyväskylään 30 kpl. Pyydämme entisiä asiamiehiämme taas ensi vuonna levittämään lehteä.

— **Mikkelin kuuromykkäin koulu.** Syyslukukauden päättyessä vietettiin koulussa pieni juhla. Niinkuin ennenkin oli voimisteluhuoneeseen laitettu komea joulupuu. Kun oppilaat kello 3 hämärän tultua tulivat kouluun, sytytettiin kynttelit kuusessa palamaan. Iloisina he ensin pyörivät joulukuusen ympärillä. Pitkän käytävän toiseen päähän oli laitettu tavallinen maalaistupa. Tässä esitettiin kertomus »Kunnioita isääsi ja äitiäsi», joka on tässä Knuromykkäin lehdessä. Ukkona oli kuuromykkä oppilas Isak Karhu. Hän oli puettu vanhaksi ukoksi, jolla on pitkä harmaa parta, ja kasvonsa olivat laitetyt hyvin ryppyisiksi. Miehenä oli oppilas Toimi Pöyhölä ja vaimona oppilas Malviina Ylönen. He olivat puettu talonpoikaisiin vaatteisiin. Mies oli paitahihasillaan ilman nuttua, kuten tuvassa ollaankin. Pieni toisen luokan oppilas Kalle Hietaniemi oli poikana, joka tuvan lattialla »vuoli puukuppia isällensä». Kertomus esitettiin kolmessa eri osassa. Ensimmäinen osa kuvasi sitä kun he kaikki: ukko, mies, vaimo ja poika syövät samassa pöydässä ja ukko tiputteli ruokaa pöydälle ja päällensä, ja mies nuhtelee siitä häntä; toinen osa kuvasi sitä, kun ukko surullisena istuu nurkassa syömässä puukupista ja mies ja vaimo syövät pöydässä, sekä pikku poika istuu lattialla vuolemassa puuta, jolloin isä kysyy pojalta: »mitä sinä siitä puusta vuolet?» Kolmas osa esitti kun kaikki koko talon perhe, ukkokin, syövät yhdessä pöydässä tyytäväisinä. — Oppilaat katsoivat ajattelevaisina opettavaista kuvaelmaa.

Käytävän toisessa päässä oli hauskaa katsomista. Siellä näytettiin varjokuvia: »Tohtori vetää sairaalta hampaan.» Tohtorilla oli tavattoman isot pihdit, ja kun hän voimakkaasti vetää niin kaatuivat sekä tohtori että sairas lattialle. Hammas kyllä lähti, mutta iso se olikin. Toinen iloinen varjokuva oli myöskin: »Makea ateria.» Vielä kertoi kääpiö-ukko elämäkertansa. Oppilaat saivat joululehtiä joululahjaksi. He saivat myös kahvia nisuleivän kanssa. Sitä paitsi annettiin heille tavalliset joulukuusimakeiset. Ilta kului heistä oikein hauskasti.

— **Tätä numeroa** painetaan 950 kappaletta ja jaetaan kaikkien kuuromykkäkoulujen oppilaille ilmaiseksi.

— **Waasan kuuromyk. yhdistyksessä** on nykyään paljon jäseniä. Kuuromykkiä nimittäin 30. Se pitää kokouksensa kerta viikossa joka sunnuntai.

— **Kurikasta.** Mykkäukko Heikki Sjövik, joka on käynyt 1 vuoden Kurikan kuuromykkäinkoulussa, kuoli viime heinäkuussa Tampereella 79 vuoden vanhana. Kurikan kuuromykkäin koulussa on tänä vuonna 14 oppilasta. Kuuromykkäkoulussa on paitsi entisiä opettajia, nyt opettajana myöskin ylioppilas neiti Tyyne Söderman Kurikasta.

— **Kiitos.** Täten saan lausua vilpittömän kiitokseni Helsingin kuuromykkäin yhdistykselle siitä suuresta vieraanvaraisuudesta, jota sain osakseni siellä. Kiitän opettajia ja rouvia sekä toimittaja Hirniä ja rouva Stadiusta sekä rouva Heikeliä ja neiti Sihvolaa.

Liisi Elfving.

— **Kuollut.** Kuuromykkä Miina Purho kuoli kotonaan Pulsassa Marraskuun 20 p. Hän oli 26 vuoden vanha. Hän sairasti pitkän aikaa keuhkotautia Miina Purho kävi Kuopion kuuromyk. koulussa ja pääsi sieltä keväällä 1897.

— **Kuuromykkäsokeat Aappo ja Marianna Anttila.** Muoniossa elää kaksi kuuromykkäsokeaa vanhusta Aappo ja Marianna Anttila samassa tuvassa. Marianna on 75 v. vanha ja Aappo 71 v. vanha. He tekevät itse kaikki taloustehtävänsä. Kenenkään ei

tarvitse heitä auttaa. Eräs henkilö kirjoittaa heistä: Kun minä olin käymässä Aapon ja Mariannan luona oli kahvin aika. Itse olivat he keittäneet kahvinsa. He asuvat yhdessä huoneessa. Itse he toimittavat kaikki, laittavat ruokansa y. m. Toisiaan ymmärtävät he hyvin, kun he pitävät kiinni toistensa käsistä. Aappo kulkee ympäri kylää taloissa. Hän tietää joka talon. Joka talolla on oma merkkinsä. Kylän ihmiset osaavat hänen kanssansa puhua kädestä kiinni pitämällä. Aappo tietää tarkkaan kylän asiat. Marianna puhuu samalla tavalla, mutta hän ei liiku kylässä. Hän pysyy aina kotona. Olen opetellut heidän kanssaan puhumaan käsikieltä: käsiä viedään ylös, alas, oikealle, vasemmalle, lantioille, niskaan ja sitten vielä käsien pinnalla tehdään merkkejä. Kansakoulua merkitsee tämä merkki: pannaan kädet lantioille ja sitten käden päälle ollaan kirjoittavinaan; sama merkki merkitsee myöskin opettajaa, On hyvin hauskaa nähdä että he ovat niin kehittyneet ja voivat niin hyvin tulla toimeen. On heillä vähän käsitystä Jumalastakin ja että heillä on kuolematon sielu. Marianna on hyvin epäluuloinen muita ihmisiä kohtaan, Hän ei esimerkiksi syö kuin itsensä ja Aapon valmistamia ruokia.

— **Eräs kuuromykkä-nuorukainen,** joka on läpikäynyt Kuopion puhekoulun, on kahtena vuotena käynyt Kuopion käsityöläiskoulussa (kuulevain koulussa.) Viime keväänä sai poika päästötodistuksen käsityöläiskoulusta, ja vielä rahaakin palkinnoksi. Käsityöläiskoulussa annetaan opetusta laskennossa, kirjanpidossa, mittausopissa ja piirustuksessa. Sama poika on samaan aikaan ollut työssä Kuopion uudessa puuseppätehtaassa. Mestari on ollut hyyin tyytyväinen häneen. Poika on nytkin vielä työssä samassa paikassa.

— **Kirjeenvaihtoa.** *P. Leskinen* Uudellakirkolla. Kirjeenne ei sovi tähän lehteen. *Vihtori Polvinen* lisalmen rata. Tilausrahanne olemme saaneet. *E. Walonen* Laukaa. Tilausrahan 2 lehdestä saimme.

Ne tilaajat, jotka eivät ole vielä lähettäneet tilausmaksoa Kuuromykkäin lehdesta, pyydämme lähettämään nyt kohta.

— ***N:o 1 Kuuromykkäin lehteä*** ilmestyy ensi Tammikuun loppupuolella.

Iloista ja rauhallista Joulua

toivomme kaikille lukijoillemme.

Ilmoituksia.

Kuuromykkäin Lehti

ilmestyy ensi vuonna, 1901, 12 kertaa vuodessa.) Lehteä ilmestyy yksi numero joka kuukausi. Se painetaan niinkuin ennenkin Mikkelissä. Tilaushinta on 1 markka 50 penniä vuodelta, silloin kuin lehteä tilataan postikonttorista ja toimittajilta Mikkelissä. Asiamiehiltä tilatessa maksaa lehti 1 markka 25 penniä. Toimitukselta tilatessa voidaan tilausraha lähettää postimerkeissä osoitteella: Kuuromykkäin lehden toimitus Mikkelissä. Turussa saapi Kuuromykkäin lehteä tilata pastori A. E. Nordmanilta, Kuopiossa neiti Naëma Helsingiukselta, Tampereella työmestari Kaapo Attilalta, Vaasassa hra Matti Mäkiseltä, Jyväskylässä pastorska Helena Luomalta, Helsingissä neiti Maria Sihvolalta, Porissa neiti Hilma Sunivalta.*

*) jos lupa saadaan kenraalikuvernööriltä.

Kuuromykkä

Miina Purho

vaipui rauhallisesti kuolemaan uskossa Vapahtajaansa Marraskuun 20 p:nä, joka täten ilmoitetaan hänen tuttavapiirirleen.

Eva Purho.

Kirjoja kuuromykille

Selitykset

Herran rukoukseen,

jotka ovat olleet kuuromykkäin lehdessä, saapi nyt vihkona ostaa minulta. Hinta on 15 penniä; sopii siis kirjeessä lähettää 3 5-pennin postimerkkiä.

Saarnoja kuuromykille

saapi myöskin vielä allekirjoittaneelta, jos lähettää 3 20-pennin postimerkkiä.

Opettajatar *N. Helsingius.*

Kuopio.

Kirjakaupoissa on myytävänä

Maantieteen oppikirja

Kuuromykkäin opetusta varten.

Kirjoittanut

K. E. KAHVA.

Hinta 1 mrk. 50 p.

Sisällys: Minne kuljet? (runo) kirj. Hilma Saukko. — Jouluna. — Ensimmäisenä Adventtina. — Suomen kuuromykkäinliitto. — „Suomen Kuuromykkäin liitto“ — Finlands Döfstumförbund“ sääntöehdotus“. — Joulutervehdys Suomen kuuromykille! — Kirjeitä kuuromykiltä. — Waasan kuuromyk. yhdistyksen toimivat jäsenet. — Kuuromykkä Eek. — Eräs ehdotus. — Kunnioita isääsi ja äitiäsi. — Joulu-ukko (kuvalla). — Älä pilkkaa! — Ikäkaudet (kuvalla). — Se jota Jumala auttaa, on paremmin autettu. — Pieniä tietoja. — Ilmoituksia.